

for Forholdstalsvalg. Herved aabnes der Mindretallene Adgang til at faa deres Anskuelser repræsenterede, saaledes som Grundloven allerede har tilsigtet ved at lade det endelige Valg af Landstingsmænd foregaa paa den anførte Maade. Jeg skal anbefale dette Forslag til det høje Ting.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte Forslag til Lov om et lille Tillæg til Søloven af 1. April 1892. I Henhold til den nu om kort Tid udløbende Lov af 24. Marts 1875 om Tilsyn med Dampskibe blev der ved Bekendtgørelse af 28. Juli 1875 § 11 givet forskellige Forbud og nærmere Regler for Transport til Søs af letantændelige, eksplosive eller andre brandfarlige Stoffer. Da Loven af 1875 kun angik Passagerskibe, kunde disse Regler for Transport ogsaa kun angaa eksplosive og brandfarlige Stoffers Forsendelse med saadanne Skibe. Baade af denne Grund og fordi Reglerne efter deres Indhold overhovedet ikke længere kunde anses for tidsvarende, har der i en Aarrække været ført indgaaende Forhandlinger om Udstedelsen af ny Bestemmelser. Nu er Spørgsmaalet blevet saa meget mere aktuelt, som den Lov, hvorpaa Bekendtgørelsen af 28. Juli 1875 hviler, som bekendt udløber med indeværende Aar og skal erstattes med Loven af 13. Februar 1903 om Tilsyn med Dampfartøjer. Men denne sidste Lov giver ikke Regler om Indladning og Emballering osv. af Sprængstoffer. Den giver kun i § 6 en Regel om Indretningen af de Rum, der i Skibe særlig skulle være indrettede til Transport af saadanne Stoffer. Naar den ny Lov i Mod sætning til den foregaaende forbigaar dette Emne, er Grunden den, at Hjemmelen til Udfærdigelse af ny Regler om Indladning af Sprængstoffer nu gives i den i Mellemtiden udstedte Sølov af 1. April 1892 § 26. Deri bestemmes, at Kongen kan give Bestemmelser for „Indladning og Medtagelse af Sprængstoffer og ildfarlige eller sætsende Varer“, og at Skipperen er ansvarlig for disse Reglers Overholdelse. Der er senere kommet et lille Tillæg til Sølovens Bestemmelser i denne Henseende, nemlig ved Loven af 10. December 1896 om Forandringer i Sølovens § 292, hvorefter Afladeren og ikke blot Skibsføreren har Ansvar for Reglernes Overholdelse, idet det vilde være meget vanskeligt og i mange Tilfælde umuligt for Skipperen at paatage sig det hele Ansvar, da han jævnlig vil være henvist til at stole paa Afladerens Opgivelser angaaende Beskaffenheden af det indladede Gods. Nu, da Udløbet af Loven af 1875

nødvendiggør en ny kgl. Anordning vedrørende denne Sag, maa det imidlertid anses for nødvendigt ikke blot — saaledes som allerede sket — at udvide den Kreds af Personer, hvem Ansvar for Anordningens Overholdelse paahviler, men ogsaa at udvide den ny eventuelle Anordnings reelle Indhold. I Sølovens § 26 er det fastsat, at der ved kgl. Anordning skal gives Regler for Indladningen; men det saaledes afstukne Omraade er sikkert for snævert, idet Anordningen ogsaa bør omfatte Losningen. Hertil kommer saa det, som er Hovedsagen, nemlig at det maa anses for tvivlsomt, om Sølovens § 26 giver Hjemmel til at lade Anordningen gælde ikke blot for danske, men ogsaa for andre end her hjemmehørende Skibe, som indlade eller udlosse eksplosive Stoffer her i Landet. Dette Lovforslag gaar derfor ud paa, at den i Søloven ommeldte Anordning, der nu af Hensyn til, at Loven af 1875 ophører, snart maa fornys, kan omfatte ikke blot Indladning, men ogsaa Udlosning, og hvad der er Hovedsagen, kan omfatte ethvert Skib, der lader eller lossor Sprængstoffer i dansk Havn eller paa dansk Red. Ogsaa dette Lovforslag skal jeg anbefale til det høje Tings velvillige Behandling, og jeg turde tilføje til en snarlig Behandling.

Formanden: Eksemplarer af disse Lovforslag ville blive omdelte.

Man gik derefter til:

Fortsettelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Rettens Pleje.

Forhandlingen genoptoges.

Formanden: Jeg minder om, at det er Lovforslagets 1ste Bog, 2det, 3die og 4de Afsnit med tilhørende Ændringsforslag undtagen Nr. 52 og 53, der ere under Forhandling.

Bærentsen: Jeg ønsker kun paa Mindretallets Vegne at udtale, at vi tage vort Underændringsforslag Nr. 38 og de dermed sammenhørende Forslag under Nr. 36 og 48 tilbage. Naar disse Forslag staa for vor Regning, saa skyldes det nærmest taktiske Grunde, om jeg saa maa sige. Forslagene blev stillede fra anden Side i Udvalget og tiltraadte af os, fordi det en Tid lang saa ud til, at der kunde tilvebringes Enighed om en Ordning omtrent